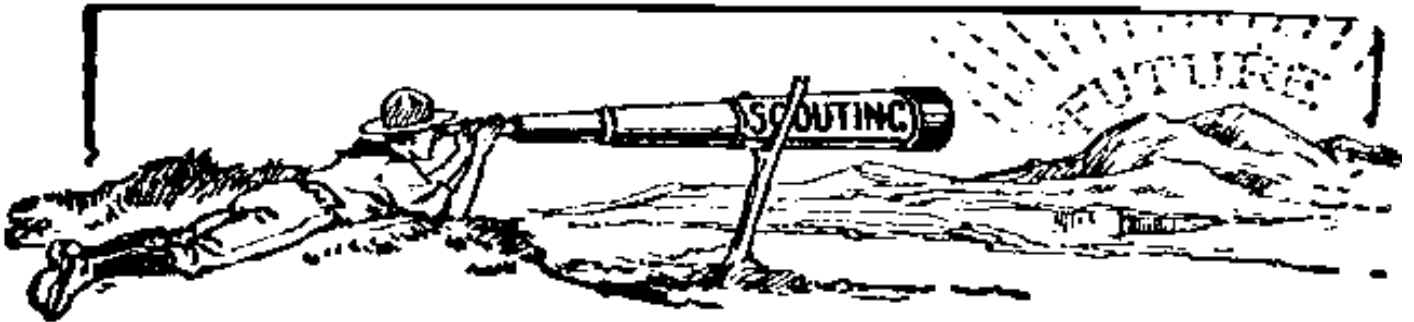

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR Kateřinice,
číslo 2, vydáno pro vnitřní potřebu 13.dubna 2000, počet výstiků 40..

Udělalí jste mi opravdovou radost – včera jsem zapnul v klubovně počítač, s obavami otevřel soubor do kterého se měly psát příspěvky pro druhé číslo našeho oddílového časopisu – a ono tam opravdu bylo dobrých 7 stran textu. Ó jak jsem byl šťastný, že se na Vás mohu spolehnout. A to není málo. Čas od času je dobré si to připomenout. Ale dosti pochvalných slov – ještě by jste spychli. Raději čtěte co jsme sobě, našim rodičům a přátelům nadělili v tomto čísle:

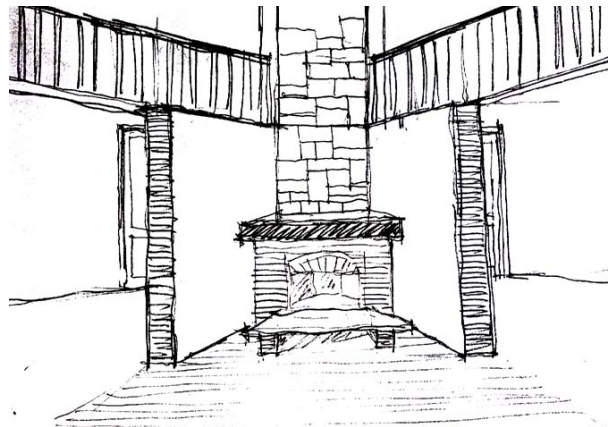
STAVBA KLUBOVNY

(Dazule)

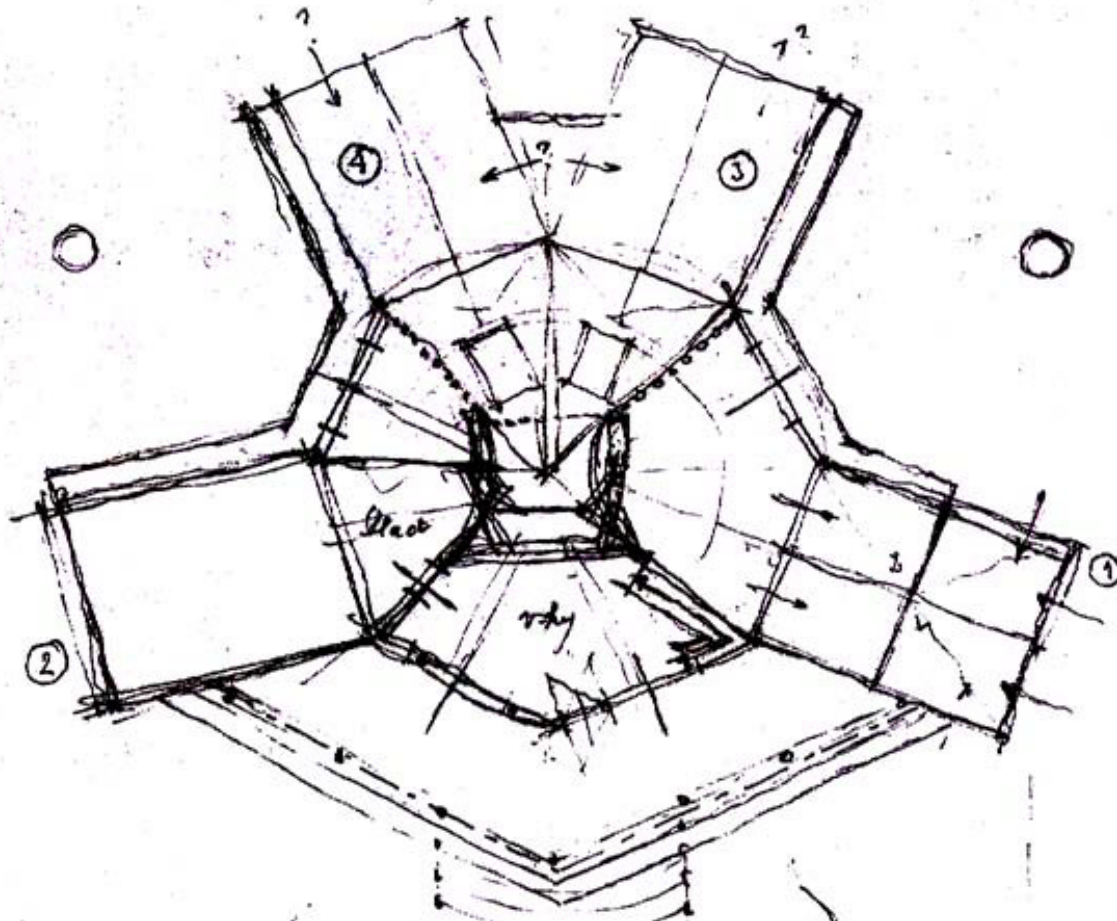
Postavit si vlastní klubovnu! Myšlenka je to stará skoro jako náš oddíl. V nynější době, kdy nám začíná být naše útulná klubovnička trochu těsná je to pro nás dokonce i vhodné spojení příjemného s užitečným.

Postavit si klubovnu převážně vlastníma rukama není žádná sranda, ale už na jedné z loňských oddílových rad jsme se dohodli, že to chceme zkusit a uděláme maximum proto, aby to nebyl jenom sen. A sen se pomalinku začíná uskutečňovat.

Díky velikému pochopení pana starosty a obecního zastupitelstva vykoupila obec pozemek nad koupalištěm v Březinách. Obec to stálo přes 160.000,-Kč – v současné době jsou smlouvy na Katastru, aby se tam uskutečnil přepis parcely.

V mezičase probíhalo jednání se Scampem (Ing, Ing.Arch.Stanislav Žalud) se kterým jsme diskutovali nejlepší podobu naší klubovny. Ve hře bylo a je mnoho faktorů – naše potřeby a požadavky na místo (ini-tipi, hřiště, vázaná věž, skladiště pevných lodí, táborový kruh, stožár, alespoň 3 místnosti pro klubovny + další na sklad,...x naše minimální finanční možnosti).

Na podzim tu za námi Scamp přijel (z Přerova) – vše si pečlivě nafotil, rozměřil a vyžádal si podrobný vrstevnicový plán pozemku. Ten se nám podařilo (opět zdarma) získat od bývalého člena mého původního oddílu – Kata, který je zeměměřičem a disponuje složitými a drahými přístroji. A tak jsme v prosinci vyměřovali bod po bodu celý pozemek – tak přesné údaje nemá ani Pentagon.

Před měsícem jsem konečně mohl požadovaný plánek odeslat Scampovi (Kato měl nějaké potíže s přístroji a plánek nešel vytisknout). Zároveň jsem na jednání v Přerově se Scampem dodal poslední rozhodující informace, které od nás potřeboval vědět (budova bude přízemní), aby mohl v plánech pokračovat.

Se Scampem je dohodnuto, že vše připraví v rámci svých časových možností a dodá všechny podklady pro to, abychom mohli nechat plány překreslit nějakým projektantem (ten na ně musí dát také své razítko a nás to bude něco stát).

Takže ve stručnosti nás nyní čeká:

Nalezení vhodného (a laciného) projektanta, který připraví plány potřebné pro stavební povolení

Ve spolupráci s obcí musíme požádat o stavební povolení

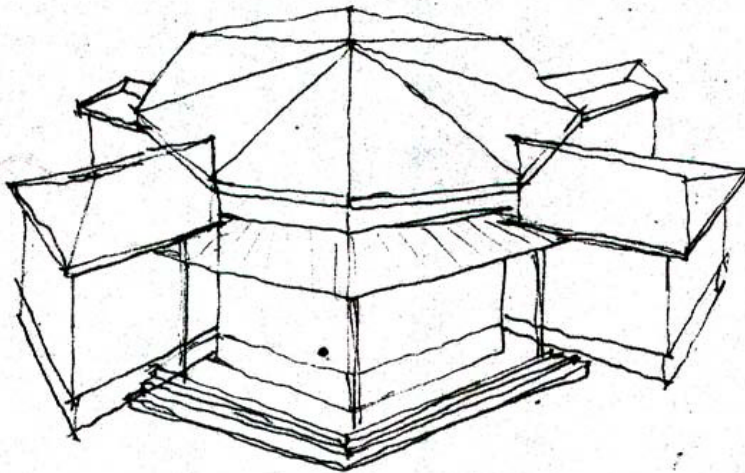
Vytyčení staveniště a zemní práce – srovnání terénu pro samotnou stavbu, hřiště, pracovní plac,...vykopání základů, přívodů pro vodu, odpady,...

Betonování základů, základy krbu a jeho komínu

Toto vše bychom chtěli zvládnout do letošní zimy. Znamená to, že prázdniny budeme muset z části věnovat právě na práce kolem naší klubovny – pro každého bude něco. Bude

zapotřebí z vykopané hlíny roztřídit kameny, očistit je, abychom je mohli použít do základů. Z téže hlíny můžeme ihned po výkopových pracích začít dělat nepálené cihly – ty budeme potřebovat na akumulaci tepla zevnitř klubovny – cihel budeme potřebovat cca 7000 – takže každý z nás by si měl vlastnoručně vyrobit zhruba 200 cihel.

Nyní pro neinformované pár informací k tvaru klubovny: klubovna by měla mít tvar osmiúhelníku (nejvíce se blíží kruhu jako nejideálnějšímu tvaru). Jedna strana tohoto osmiúhelníku by měla být dlouhá 6 metrů – tedy zastavěná plocha cca 160 m². Na vnějších stěnách se počítá s možností přístavby (kdybychom se ještě víc rozrostli - počítáme, že časem by mohla vzniknout samostatnější větev našeho oddílu Ratiboří i Hoštálkové a naše klubovna by měla být jakýmsi centrem). Jedna z „přístaveb“ bude vybudována zároveň s klubovnou a bude jako jediná plně zděná – bude v ní WC a umyvárka – počítáme totiž že by se naše klubovna mohla využívat i jako víkendová základna pro oddíly z celé republiky a minimální sociální zařízení je nezbytné.

Ještě několik faktických poznámek na závěr:

Jako oddíl na klubovnu zatím nemáme ani korunu – rýsuje se šance, že po pronajmutí pozemku na dobu minimálně 15 let bychom mohli nějaké prostředky získat z různých zdrojů – Junák, různé nadace, protidrogové programy,.... Nelení ani pan starosta ani já.

Na odborné práce se neobejdeme bez pomoci odborníků a rodičů (především tesařské a zednické práce)

Přítím rokem rádi uvítáme darem jakýkoliv materiál, který bychom při stavbě klubovny mohli použít (dřevo, ciment,....)

CO PRÁVĚ DĚLÁM

(Brunta)

Teď momentálně sedím u počítače a cosi tu píšu. Jsem doma a sedím, protože su nemehlo a mám nohu v ortéze. Byla jsem požádána abych něco napsala o kultuře. A tak píšu, ale nevím co, a tak vám něco sdělím o knize, kterou momentálně čtu. Je to „Jiskra života“ a napsal ji Erich Maria Remark.

Děj této knihy probíhá v období 2. světové války, kdy skoro celý svět bojoval ve válce. Určitě všichni víte, že v této době byly zavedeny takzvané „likvidační“ tedy koncentrační tábory do kterých byli odvázeni lidé. Především Židi a odpůrci okupantů tedy odpůrci fašismu. A kde byli později ubiti k smrti, umřeli hladu a nebo byli odvedeni do plynových komor bez ohledu nato jestli je to žena, muž či dítě. A tohle všechno popisuje tato kniha. Hlavní postava, vězeň číslo 509 (tak byli lidé označeni) nám pomáhá si představit aspoň z části to co museli lidé v „koncentráku“ prožít. Já si teda osobně myslím, že kdo v koncentráku byl a přežil to, tak to pro něj musela být noční můra až do smrti. Ale abych neodbíhala. 509 popisuje své myšlenky, okolí (tedy jeho spoluvězně). Popisuje budovu ve které strávil půlku svého života a ve

keré umřeli hroznou smrtí jeho přátelé. Popisuje chování vojáků, kteří je hlídali a způsobili jim tu ukrutnou bolest, nejen fyzickou ale samozřejmě i psychickou. Já ji ještě nemám přečtenou. Pročetla jsem se do děje, kdy město pod koncentrákem skončilo na popel a velitel tábora ztratil většinu svého majetku.....

A to bylo to na čem jim záleželo. Byli víc zarmouceni když ztratili jednu trafikku než když zemřel jeden „prohnilý žid“

PRO ROVERY

(připravila Kikina)

CO JE ÚSPĚCH ?

Často a hodně se smát, získat lásku malých dětí
získat si úctu moudrých lidí.

Zasloužit si vážnost u těch, co čestně kritizují
a snést i zradu falešných přátel.
Cenit si krásu, nacházet v lidech jen to
dobré.

Zanechat aspoň trošku lepší svět –
Zdravé dítě, cestičku v zahradě,
Pomoci člověku v nouzi.

Vědět, že aspoň jedno smutné srdce bilo o
něco méně ustrašeně.

Tomu se říká úspěch.

(Ralph Waldo Emerson z knížky *Slepičí polévka pro duši*)

CO JE SNADNÉ A CO JE TĚŽKÉ

Jak je snadné posbírat pár větvi a rozdělat oheň,
Jak je to snadné hřát se u jeho plamenů!

Ale těžší i lepší je být sám tím ohněm,
být tím živým plamenem, u něhož se ohřeje kruh
přátel...

Jak je snadné postavit stan, vztyčit nad hlavu tu
plátěnou střechu,

Která nás ochrání před deštěm i větrem.
Ale jak dobré je sám být ochranou a štítem,
umět dát pocit bezpečí alespoň těm nejbližším...

Jak je snadné číst stopy ve sněhu či blátě,
Rozpoznat, který tv or tudy kráčel, běžel nebo se
plazil!

**Ale rozeznat včas stín starosti či smutku v očích
lidí,**

**které máš rád a kteří na tebe spoléhají,
to je nad všechnu zálesáckou moudrost...**

Jak je snadné určit směr cesty podle
kompasu, slunce či hvězd!

Ale nade všechno to je správné rozhodnutí a vůle jít
za Polárkou Pravdy ...

Jak je snadné uvázat pevnou dračí smyčku
Nebo plochý ambulanční uzel, který netlačí!

**Ale udržet pevný vztah, zůstat dobrým přítelem a
bratrem,
nebýt nikomu na obtíž, to je dobré a svaté, ale i
těžké...**

Jak je snadné naučit se rozeznávat byliny
léčivé od jedovatých!

Ale jak úzká je někdy hranice mezi Dobrem a Zlem,
jak těžké je někdy správné rozhodnutí!

(Ladislav Rusek z časopisu *Banana Times*)

HLAVOLAMY

(připravil Miris)

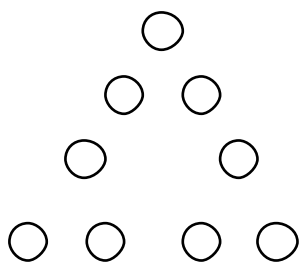
Je tady soutěž pro všechny co si rádi lámou hlavy ze zapeklitými hlavolamy. A jaké že jsou pravidla? V každém čísle bude několik hlavolamů a když vyluštíte vždy alespoň čtyři z nich, dáte jejich řešení do obálky, kterou zalepíte, napíšete na ni svoji přezdívku (jméno) a **dáte do posledního šuplíku pod počítačem**. Vždy ti co budou mít správně vyřešeny alespoň čtyři hlavolamy postupují do dalšího kola. A tak dále až vzejde nejlepší z vás. Pokud nebudete mít klíče dáte řešení rádci, aby obálku dal do šuplíku za vás. **Řešení at' jsou odevzdány nejpozději do deseti dnů po vydání časopisu, jinak nebudou zařazeny do vyhodnocení.**

Neznamená však, že když nepostoupíte do dalšího kola nemůžete si luštit jen tak pro sebe. Z luštěním vám může pomáhat kdokoliv

PS: Na konci každé hádanky bude číslo v závorce. Nevšímejte si ho, pomáhá mi to z vyhodnocením

A tady máte první z nich:

1. Do kroužků trojúhelníka, který vidíte na obrázku, vepište číslice od 1 do 9, aby součet vždy na každé straně tvořil a) 17 b) 20 (2, 1)

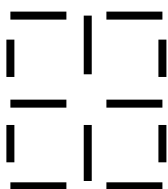
2. Když vyslovíš mé jméno už tu nejsem. Kdo jsem?

Kolik koťat nesly babičky do Kocourkova? (17, 9)

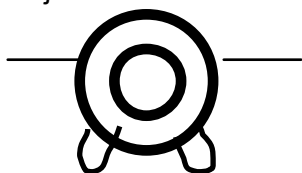
3. Pan Kocourek šel do Kocourkova. V půli cesty potkal čtyři babičky. Každá nesla čtyři tašky a v každé tašce čtyři koťata.

4. Čtyři zápalky sestav tak, aby svíraly osm pravých úhlů. Zápalky se nesmí křížit (108, 1)

5. Přemístěním tří zápalak utvoř tři stejné čtverce. Čtverce musí být stejně velké. (108, 2)

6. Co je to?

7. Čím je ti strýcova sestra, není-li ti tetou?

8. Je to vlastní syn mého otce, a přece to není můj bratr

VTÍPKY

(připravila Bára)

Ve vlaku sedí žena a muž, který neustále posmrkává. Ženě najednou dochází trpělivost. „Pane, nemáte kapesník?“

„Mám, ale nepůjčím.“

Učitelka se ptá žáků: „Když řeknu, že jsem mladá, chytrá a krásná, jaký je to čas?“

Přihlásí se Pepík a praví: „Prosím, hodně minulý.“

Světlušky navrhují sestře vedoucí: „Nemohly bychom si dneska hrát na opičky v zoologické zahradě?“ „To já neumím, prohlašuje Velká světluška. „My

tě to naučíme, „jásají světlušky“. „My budeme jako opičky a ty nás budeš krmit burákama.“

Když se ráno probudíš a vidíš, že nevidíš, zkus otevřít oči.

Když to nepomůže, vylez ze spacáku. Když ani potom nic nevidíš, uvidíš, že je ještě noc a zalez zpátky do spacáku.

Jel had na kole. Přiběhla k němu ještěrka a položila mu zajímavý dotaz: „Ty, hade, jak můžeš jet na kole, když nemáš nohy?“

Had řekl: „A jo!“ a spadl, vzal kolo pod paží, pokrčil rameny a odešel.

Motýl pozval na svačinu berušku a stonožku. Beruška přišla včas, stonožka ale až k večeru.

Co se ti stalo? – ptá se motýl.

Ále, dole byl nápis: „Očistěte si dobře obuv!“

Z ODDÍLOVÝCH RAD

(připravila Brumla)

Časopis vychází každý měsíc. Jak jste si určitě všimli, vyšlo 1. číslo oddílového časopisu, ale je tu malý problém, pořád ještě pro něj nemáme pořádný název.

Co se týče naší nové klubovny-srubu bude to osmihran, bude velký, hezký a obdivuhodný a možná si každý z nás bude moci udělat cihlu, kterou pak přispěje na stavbu. Celý srub pro nás navrhl a také nakreslil plány náš milovaný Scamp (byl s námi na našem táboře v roce 1999)

Kdyby jste měli jakoukoli otázku, která se týče odborek, můžete se informovat u Báry nebo Anity

Roveři jedou v dubnu na Planinu

Vývěsky zajišťuje: Beruška (nástěnka na Vsetíně), Spídy (nástěnka v Kateřinách)

Sněhula má na starosti zápis do střediskové kroniky

STRÍPKY

Na družinovce Šneků dostal Spídy při příchodu do klubovny zásah od Mirisa do onoho inkriminovaného místa. Hádejte kde to bylo?

Ondra už není Ondra. Od jisté doby je to pan Chytrý.

Rona při střediskovém Závodě světlušek a vlčat byla součástí smíšené hlídky, která se umístila na prvním místě! Má u Dazula nanukáč.

Víte o tom, že máme už asi 40 hodin neseřfňaných záznamů z oddílových akcí na videokazetách? Půjčovnu oddílových videokazet si řídí Fanta. Nikdo si bez jeho vědomí kazetu nemůže vypůjčit. Každý, kdo by chtěl mít nějakou kopii oddílové videokazety sám pro sebe – nechť se dohodne s Dazulem – kopíruje celé čtyřhodinové videokazety (sestříhy neprovádí).

Víte, že Kikina už nazpívala písničku, kterou bude možno si zdarma stáhnout z internetu?

O správcování sportovního materiálu se stará Spídy spolu s Mirisem – pečlivě vedou seznam všeho oddílového materiálu (celty, sekery, kotlíky,...) i vybavení, které spravujeme pro celé vsetínské středisko (raft, pádla, vesty, helmy, sedáky, karabiny,...)

Víte, že Pirát zaučuje Iřču jako odborníci na práci s kůží. Pinčli už vyrobil několik raznic pro valašskou ražbu a raznice pro westernovou ražbu Iřča shání přes Hadžima, který je nyní na montáži v USA. Družina, která bude chtít na družinovce pracovat s kůží nechť se od nynějška domlouvá s Iřčou.

ČEKATELSKÝ KURS (7. – 9. 4. 2000)

(Miris)

Už v pátek 7.4. jsme vyjeli na chatu nad Vsetínem se jménem Kusalíno, na které se konal letošní čekatelský kurs. Účast byla asi 14-ti lidiček. Za náš oddíl jsem šel

Já, Brumla, Kikina a Bára. Vyjžděli jsme asi v 16.30 autobusem ke Zbrojovce a odtud pěšky až na Kusalíno. Spolu s námi šli i lidi ze střediska. Na chatu jsme dorazili něco po páté večer. Čekala nás rozjařená Šmudla a uvítala nás ze slovy „Jdeme štípat dřevo“. Pak sa večer sedělo, skládalo sa puzzle atd. Nekdy kolem půl jedenácté dorazila Jitmelka a řekla nám něco blíž k čekatelkám a šlo sa na kutě.

Ráno eště sme nebyli ani po snídani a Radek nás hnedka táhnul k autu pro jídlo.

Přišli sme na chatu, posnídali a vrhli sa na miniškoly. Mezi nima proběhla sem tam nějaká malá pohybová aktivita aby sme s přednášek úplně nezmagorili a pokračovalo sa dál. Den se pomaličku přehoupl do večera a v chatě sa rozběhla malá diskuze na

Velké témata. Nikdo nevydrží všecko a tak se pomalu, ale jistě začali lidi vytrácet a zahřívát si spacáky. Na neděli byl naplánovaný závod světlušek a vlčat, takže sme pomáhali připravovat disciplíny na závod. Když sa všechny světlušky do syta vyřádily

Odešly spokojeně domů. My sme na Kusalínu eště nějakú chvílu pobyli, ale potom po vzoru světlušek sme šli domů na Vsetín.

Celé čekatelky (kurs) byly v pohodě, ale horší budou zkoušky na středisku. No uvidíme. Na každý pád sa to dozvíte v dalším čísle časopisu.

RÁDCOVÁK -1.STUPEŇ 24.-26.3.2000

(Spídy)

Sraz byl v pátek o půl třetí u mašinky, tam sme dostali jídlo, které sme miseli donést do chaty ve Vranči. Na Vsetíně sme sa rozdělili skupin (družin) a ta ve vlaku musela vymyslet svůj název, pokřik a zvolit rádce. Vystúpili sme v Novém Hrozenkově a šli sme do Vranče s tým hendikepem, že jeden z nás musel mět zavázané oči.

Večer byla přednáška o skautské historii a o víře.

Další deň byly miniškoly, které trvaly zhruba 40 min. Na nich sme si povídali o družinách, výpravách, sportování, stezce atd. V noci zhuba ve dvanást, sme museli sběhnout k cestě vyběhnout zpět.

Třetí deň sme hráli hru na dobývání říše Inků. Museli smedonést zlatý pečetní prsten a to byl peníz přejetý vlakem.

Celý rádcovák mně hodně dal pro další práci z družinou. Teda tak to vidím alespoň já

(Pinčl)

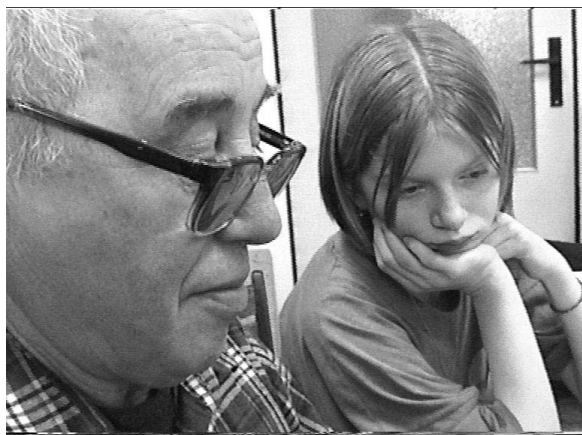
Dobře ťa slyším, špatně ťa vidím. Už na Tebe čekáme, tak pod'. První teplé slovo, první kontakt. Světlo jak na hradě, nemožu byt špatně. Tak začal můj pobyt v lúně hrozenkovských hvozdu, slibující nepromarněný čas a pohodový pobyt.

Pateční večer sa pomály lomil do soboty a zbýval čas enom na „vyčůrat“, „pomodlit“ a spat“, ale eště sme si povídali o víře, o tom, že každý člověk nečemu věří, ať už je to cokoli.

Sobotní ráno začalo krásným pohledem na bandu sportu chtivých nadšenců, huntující si své, tak již podlomené zdraví, nesmyslným jančením. Při domazávání posledního chlebu sa přihnalo velké tornádo v podobě samé ruky a celá ta krása byla fuč. Pak už to šlo šupem. Dopoledna, odpoledna samá mini škola, sem tam nějaká hříčka, tak že nám tá sobota celkem rychle utékla. Večer sa povídalo o desátém bodě skautského zákona a bylo poznať, že nad ním hodně lidí přemýšlalo. Nevázaně sa to potom rozjelo v plodnou diskusi o problémech různých družin a oddílů. Pozdě večer s přáním dobré noci a po vypravění drobného horůrku s výkřikem na konci, sme sa rozešli do spacáků.

Enomže, deň končí až řekne Krakonoš. Tak sa stalo, že naše robátka mosely ze spacáků zase ven. Zahrály si noční hříčku s drobným zapojením svého pohybového ústrojí a zase hybaj do spacáků. A spaly a spaly. *V nedělu sem mosél zasej jít na jiný kopec, protože mě sojka donésla teplý bonz na Trautnberka. Tož zatým s Pánem Bohem Váš Krakonoš.*

PRÁCE S KŮŽÍ

Protože dostat se k Pirátovi (největšímu machrovi na práci s kůží v širokém dalekém okolí) není žádná sranda, zúčastnili se (po roce jednání s Pirátem) jednoho výukového víkendu pouze jeden až dva vybraní lidi z každé družinky. Tito šťastlivci by měli ostatním členům své družinky předat načerpané zkušenosti. Jak je vidět z fotky – leckteří naslouchali velmi pozorně.

ZÁVOD SVĚTLUŠEK A VLČAT

(Irča)

Tentokrát proběhlo střediskové kolo tohoto závodu na chalupě Cusalíno nad Vsetínem. Z našeho oddílu jeli: Sluníčko, Brepta, Fialka, Violka, Měďa, Hurvajs a Rona jako náhradník. Soutěžilo celkem 5 družstev – 3 dívčí, 1 chlapecké a 1 smíšené, ve kterém byla i naše Rona.

Celý závod připravovali čekatelé (tedy ti, kteří byli na čekatelském kursu) v čele s Romíkem.

Všichni se sešli asi 9.45, samotný závod začal v 10.15 h. Souboj to byl ukrutný, otázky složité a těžké, luštily se šifry, poznávali rostliny a značky..... Taky odpovědi některých členů byly poněkud těžkopádné. Třeba „Když raněného ošetříme, tak ho hodíme do šáší“. Na

dopravní značku zákaz vstupu chodců zněla odpověď „Zákaz chůze po přechodu pro chodce“. Hlášení světlušky na stanovišti „Bratře, sestro, hlídka ... je nastoupena k plnění disciplíny“..... A podobně.

Celkově však bylo vše v pohodě, sluníčko svítilo, no a naše milé světlušky se umístily na krásné **druhém** místě mezi světluškami, na **třetím** místě celkovém.....ALE POZOR!!!!!!!!!!

Rona spolu s vlčaty 1 smečky skončila na místě PRVNÍM!!!!

Od Dazula proto dostane velký nanukáč, od Anity taky a ode mne dort.

Ale neřekneme kdy, aby ste nám ho nepřišli sněst.

NAROZENINY: Bob 2.4.; Kíka 11.4.; Káča 25.4.; Judy 4.5.; Katka 11.5.; Monty 19.5.; Štístko 23.5.; Hraboš 24.5.; Pavlík 28.5.; Gejitka 30.5.